

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 25 listopada 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour administrative – Luxembourg) – État du Grand-duché de Luxembourg/L

(Sprawa C-437/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca administracyjna w dziedzinie opodatkowania – Dyrektywa 2011/16/UE – Artykuł 1 ust. 1, art. 5 i art. 20 ust. 2 – Wniosek o przekazanie informacji – Decyzja nakazująca przekazanie informacji – Odmowa zastosowania się do nakazu – Sankcja – „Przewidywalny związek” informacji, których dotyczy wniosek – Brak wskazania w sposób indywidualny poprzez podanie nazwisk danych podatników – Pojęcie „tożsamości osoby będącej przedmiotem sprawdzania lub dochodzenia [której dotyczy sprawdzanie lub dochodzenie]” – Uzasadnienie wniosku o przekazanie informacji – Zakres – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuł 47 – Prawo do skutecznego środka prawnego przed sądem w odniesieniu do decyzji nakazującej przekazanie informacji – Artykuł 52 ust. 1 – Ograniczenie – Poszanowanie istoty prawa]

(2022/C 51/02)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour administrative

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: État luxembourgeois

Druga strona postępowania apelacyjnego: L

Sentencja

- 1) Artykuł 1 ust. 1, art. 5 i art. 20 ust. 2 dyrektywy Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylającej dyrektywę 77/799/EWG należy interpretować w ten sposób, że wniosek o przekazanie informacji należy uznać za dotyczący informacji, które nie jawią się jako pozbawione w sposób oczywisty jakiegokolwiek przewidywalnego związku, w przypadku gdy choć osoby, których dotyczy sprawdzanie lub dochodzenie w rozumieniu tego ostatniego przepisu nie zostały wskazane w tym wniosku w sposób indywidualny poprzez podanie ich nazwisk, to jednak organ wnioskujący wykaże na podstawie jasnych i wystarczających wyjaśnień, iż prowadzi ukierunkowane dochodzenie dotyczące ograniczonej grupy osób, które zostało oparte na uzasadnionych podejrzeniach niewypelnienia określonego obowiązku prawnego.
- 2) Artykuł 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że osobie posiadającej informacje:
  - na którą nałożono pieniężną sankcję administracyjną z uwagi na niewykonanie decyzji administracyjnej nakazującej jej przekazanie informacji w ramach wymiany między krajowymi organami podatkowymi zgodnie z dyrektywą 2011/16, która to decyzja nie podlegała zaskarżeniu do sądu zgodnie z prawem wewnętrznym współpracującego państwa członkowskiego, oraz

- która zakwestionowała zgodność z prawem tej decyzji w sposób incydentalny w ramach skargi skierowanej przeciwko decyzji nakładającej sankcję z uwagi na niewykonanie tego nakazu, uzyskując w ten sposób minimalne informacje wymienione w art. 20 ust. 2 tej dyrektywy w toku postępowania sądowego związanego z tą skargą,

po ostatecznym uznaniu zgodności z prawem owych wydanych w stosunku do niej decyzji należy przyznać możliwość zastosowania się do decyzji nakazującej przekazanie informacji w terminie pierwotnie przewidzianym w prawie krajowym, przy czym nie powinno to pociągać za sobą utrzymania sankcji, jaka musiała zostać na nią nałożona, aby mogła ona skorzystać z przysługującego jej prawa do skutecznego środka prawnego. Tylko wtedy, gdy osoba ta nie zastosuje się do owej decyzji w tym terminie, nałożona na nią sankcja staje się prawnie wymagalna.

(¹) Dz.U. C 270 z 12.8.2019

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 23 listopada 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Pesti Központi Kerületi Bíróság – Węgry) – postępowanie karne przeciwko IS

(Sprawa C-564/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Dyrektywa 2010/64/UE – Artykuł 5 – Jakość tłumaczenia ustnego i tłumaczenia pisemnego – Dyrektywa 2012/13/UE – Prawo do informacji w postępowaniu karnym – Artykuł 4 ust. 5 i art. 6 ust. 1 – Prawo do informacji dotyczących oskarżenia – Prawo do tłumaczenia ustnego i tłumaczenia pisemnego – Dyrektywa 2016/343/UE – Prawo do skutecznego środka prawnego i do bezstronnego sądu – Artykuł 48 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuł 267 TFUE – Artykuł 19 ust. 1 akapit drugi TUE – Dopuszczalność – Odwołanie w interesie prawa od postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Postępowanie dyscyplinarne – Uprawnienie sądu wyższej instancji do stwierdzenia niezgodności z prawem wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym]

(2022/C 51/03)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Pesti Központi Kerületi Bíróság

Strona w postępowaniu głównym w sprawie karnej

IS

Sentencja

- 1) Artykuł 267 TFUE należy interpretować w ten sposób, iż stoi on na przeszkodzie temu, by sąd najwyższy państwa członkowskiego stwierdził, w następstwie odwołania w interesie prawa, niezgodność z prawem wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym skierowanego przez sąd niższej instancji do Trybunału na podstawie tego artykułu ze względu na to, że postawione pytania nie mają znaczenia dla sprawy i nie są niezbędne do rozstrzygnięcia sporu w postępowaniu głównym, nie wywierając jednak wpływu na skutki prawne orzeczenia, które zawiera ten wniosek. Zasada pierwszeństwa prawa Unii wymaga od sądu niższej instancji odstąpienia od stosowania takiego orzeczenia krajowego sądu najwyższego.
- 2) Artykuł 267 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie wszczęciu postępowania dyscyplinarnego przeciwko sędziemu krajowemu z tego powodu, że zwrócił się on do Trybunału z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym na podstawie tego artykułu.
- 3) Artykuł 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/64/UE z dnia 20 października 2010 r. w sprawie prawa do tłumaczenia ustnego i tłumaczenia pisemnego w postępowaniu karnym należy interpretować w ten sposób, że nakłada on na państwa członkowskie obowiązek podjęcia konkretnych środków w celu zapewnienia, że jakość świadczonych tłumaczeń ustnych i tłumaczeń pisemnych będzie wystarczająca, aby podejrzany lub oskarżony zrozumiał oskarżenie, oraz że to tłumaczenie ustne będzie mogło zostać poddane kontroli sądów krajowych.